Härra,' tole seia tuba, siis
saame ka tääda mes asja sool
hoo! — O hoo! woi käid sa säle
pärast moeda kõlasid, et wano
loulosid ja wano juttosi otsi
Mede sa nentega tee? Kõlas
sa wist õks sour tark siis
ole? — Näh, kut sa säe ka
pole, tää mee solle siis ka
medaged ~~va~~ hõlda. Mene äige
Raba-ääre Marete joure, ta
ähk tääb sõle medage loula
— Nää kõla! ma läksi
ka Raba-ääre Maretele,
ta tägi moole pugu kuue
hööder oli pääl. — Noo
Peet, mide sa sii härra itsi
wahid, öga sa 'p loulosi ep
tää, menä aida ja too
säält rouda mool ~~se~~ seda

taris ja siis menä wõda Paal
kaasa ja mengä sepile, ma tee
esi nii kaa (= nii kaua) säe
koost libeks siis tolen ka.
Aga keega ma lähä? moole
pole muud kut ~~a~~ Aate kablis-
kead (paljad kingad) kamples
(jalas) ja moo sapsod (reied) õsna
wärisewad. Noo menä siis son-
na kärisse ja sooja ennast
sääl, kut sool kõlm ~~ka~~ hoo
Aga Fjäb, werikonn, kut
oled omete moo kead pannod?
ma 'p lewa neet kuhugä!
Wada kuriso paa pääl (kuriso=
kolde). Sa 'p täana pää! siin
kas pole (änam) muud kut kaks rouda
ja 8 naala pääd. Noh nee siis
ää põlend. Näh sa 'p tää
siis seda, et kead pole wad.